

Det perfekta brottet

Efter en dikt av Thomas Tidholm.

Manus av Thomas Tidholm och Gunnar Steiner

Scen 1: Mannens lägenhet

Mannen kokar kaffe. Häller hett vatten genom ett melittafilter. Kaffekopp med fat och en smörgås på en bricka. Ljudet från ett sportreferat.

Dörrklockan ringer, mannen ser upp. Han lyssnar. Häller upp kaffe tar brickan och går till tevefåtöljen.

Det ringer igen. Sportreferatet når ett klimax. Mannen ser på teven och börjar dricka kaffet.

Det ringer igen länge och uppfordrande. Mannen reser sig, går några steg mot dörren, stannar, lyssnar – inte ett ljud hörs (annat än från teven).

Mannen gör en ansats att gå tillbaka, då ringer dörrklockan ilsket två, tre gånger.

Mannen går fram till dörren och kikar genom titthålet.

Utanför står två män (civilklädda poliser, med uniformerna skymtande under överrockarna) med "grå ansikten, grå skor och gråa ögon". De säger någonting till varandra. Den ene lutar sig fram mot titthålet som om han såg mannen innanför.

POLIS 1

Polisen!

Mannen lägger på säkerhetskedjan och öppnar försiktigt dörren några centimeter.

Polis 1 blir synligt i dörrspringan. Han trycker nästan in näsan.

POLIS 1 /visar sin bricka/

Det är från polisen. Får vi komma in?

MANNEN

Vad är det fråga om?

POLIS 1

Några frågor bara.

Mannen lyfter av säkerhetskedjan och drar sig baklänges. Dörren öppnas långsamt: där står Polis 1 och ler förbindligt medan Polis 2 "utsänder ett kortvågigt hot". Mannen gör en oklar gest som kan betyda "stig på".

Polis 1 nickar och kliver på. Han tar av sig ytterrocken och hänger upp den på en galge, medan den andre står kvar i bakgrunden

Polis 1 gör en åtbörd som kan betyda "kan vi kliva på och ställa några enkla frågor".

Mannen retirerar ytterligare – in i teverummet. Polis 1 följer efter och går fram till ett litet matsalsbord, drar ut en stol, placerar portföljen på bordet, öppnar den, plockar fram papper och en reservoarpenna, som han skakar litet grand och blöter med tungspetsen.

Polis 2 har under tiden gått in i köket och börjat öppna skåpsdörrar, dra ut lådor, titta i en kartong ... Allt på ett okänsligt sätt.

Mannen ser oroligt mot köket. Polis 1 ler, reser sig och stänger av teven.

POLIS 2 /utom synhåll/

Antecknar du? Lägenhet: två rum och kök, eftersatt underhåll, bristfällig städning. Ordinär standard. Föremål kök: Liten porslinsgiraff, grytlapp, solkig, tallrik med rester av ... AV?

MANNEN

Mannagrynsgröt!

POLIS 2

Och någon kladdig sylt, en liten bytta, ett exemplar av ... Hundvännen?

POLIS 1 /antecknar hela tiden/

Och var är hunden?

MANNEN

Det är grannens tidning ... den har väl kommit fel.

POLIS 1

Väl?

MANNEN

Vad är det fråga om?

POLIS 1 /antecknar hela tiden/
Det är vi som ställer frågorna!

/P2 kommer in med ett litet egendomligt föremål/

POLIS 2
Vad är det här?

MANNEN
Det är för man ska komma åt om man vill byta
spislampen tror jag.

POLIS 1
Heter det ingenting?

Mannen skakar förvirrat på huvudet

Polis 2, tillbaka i köket, far med handen över en
kökslucka, tar tag i det runda rödmålade skåpshand-
taget.

Polis 2 kommer in till P1 och mannen. Han böjer sig
ner och viskar något i P1:s öra. P1 nickar allvarligt.
P2 går tillbaka till köket.

P1 ser bekymrat på mannen.

POLIS 1
Varför har ni målat skåpshandtagen röda?

MANNEN
Röda ...?

POLIS 1
Ja. Varför har ni målat dem röda?

MANNEN
Dom skulle vara blå, men ... Jo, det var min fru ...

POLIS 1 /till Polid 2/
Han skyller på frun!

MANNEN
Min dåvarande fru ... hon ville ... jag kom över en
burk färg, och sparade 22 kronor. På bussen såg
jag att det var fel färg och skulle åka tillbaka ...
men just då kom vaktparaden.

POLIS 1
Så det var vaktparadens fel? /antecknar/

MANNEN

Jag fastnade i trafiken!

En skarp triumferade vissling från P2 i köket. P2 kommer in med en osthyvel. Stänger av teven, drar fram en stol och sätter sig framför mannen. Vrider långsamt osthyveln framför näsan på mannen.

POLIS 2

Osthyveln?

MANNEN

Vad är det med den? Jag köpte den förra veckan ...

POLIS 2

Det vet vi!

POLIS 1

Vad skulle ni ha den till?

MANNEN

Osthyveln?!

POLIS 2

Det är väl den vi pratar om?! Vad skulle ni med osthyveln till?

POLIS 1

Egentligen?

MANNEN

Ja ... alltså ...

POLIS 2

Det kanske var vaktparaden!

MANNEN

Nej, det var brödrosten, jag ...

POLIS 2

Vad har brödrosten med det här att göra?!

MANNEN

Den hade fått en spricka i handtaget ... den gamla hyveln ... osthyveln! Den hade börjat skära ojämna skivor.

POLIS 2

Helledudane! På grund av en spricka i handtaget?

MANNEN

Nej! Eftersom jag köpt en brödrost ...

POLIS 2

Kan vi lämna brödrosten utanför det här!

Poliserna tornar upp sig, granskar honom. Mannen hukar.

POLIS 1

Ni hör väl att ni snärjer in er. Det börjar bli trassligt, tycker ni inte det själv?

POLIS 2

Det börjar bli en ganska konstig historia av det här. /härmar/ Brödrosten ...

POLIS 1

Någonting är inte riktigt som det ska ... eller vad säger ni?

MANNEN

Jag har inte gjort någonting!

Poliserna skrattar: först den enda sen den andra.

Polis 1 går fram till fönstret. Står en stund och ser ut. Några bilar passerar.

POLIS 1

Vi förstår mer än ni kanske tror

POLIS 2

Vi haft er under uppsikt ... en längre tid.

MANNEN

Varför då?

POLIS 1

"Varför då?" /konstpaus/ Vi har skäl att tro ...

POLIS 2

Grundade skäl!

POLIS 1

Och sannolika. Vi har sannolika skäl att tro att ni ... Mer säger vi inte

POLIS 2

Av utredningstekniska skäl

MANNEN

Va?

Mannen försöker resa sig ur stolen, men trycks ganska bryskt tillbaka av Polis 2.

POLIS 2

Spela inte oskyldig

MANNEN

Men det är jag ju! /paus/

POLIS 2

Allt ni säger kommer att användas mot er!

POLIS 1

Det är nog bäst att ni följer med till stationen!

Polis 2 drar upp mannen ur stolen och håller honom bestämt under armen. Mannen gör visst motstånd.

MANNEN

Ska ni inte sätta på mig handklovar också!?

POLIS 1

Handfängsel? Så gärna så!

MANNEN

Nej!

POLIS 2

Allt för kunden!

Snabbt knäpps ett par handfängsel runt mannens handleder.

POLIS 1

Känns det bättre så?

Poliserna lyfter mannen från stolen och släpar honom mot dörren

MANNEN

Tack. Jag har aldrig känt mig så upplyftad.

POLIS 2

Försöker ni vara kvick också?!

POLIS 1

Att försöka vara kvick ... är inte lämpligt ... i er situation.

Scen 2: Polisbilen

Häftig färd med blåljus och sirener genom en mörk, våt stad. En kvinnlig polis kör, polisradion sprakar. Kvinnan tänds en cigarett. Bilen fylls av rök. Mannen hostar och ser vädjande på Polis 1.

Ett anrop över polisradion.

DEN KVINNliga POLISEN

Jodå ... vi fick honom till slut ... han verkar lugn ... om ett par minuter.

Bilen dyker ner i ett underjordiskt garage. Porten stängs.

Scen 3: Polishögkvarteret

Polishusets entrékorridor. Poliserna in med Mannen mellan sig. Poliserna nickar åt en receptionist som reser sig till hälften och tar av sig ett headset, som ger ifrån sig ett svagt diskantljud från någon som gråter högt. Receptionister ser nyfiket efter poliserna och mannen.

Två kvinnor med hundar grälar våldsamt med en kvinnlig polis. De tystnar, gruppen delar sig och poliserna med Mannen mellan sig passerar.

Längre fram i korridoren: en uteliggare sitter på en bänk. Han reser sig ostadigt och tar av sig en smutsig skärmmössa när sällskapet passerar.

Sällskapet stannar vid en tung dörr med lysande signalknappar. Polis 1 ringer på. En grön lampa tänds.

Scen 4: Polisintendentens kontor

Ett stort kontor. En civilklädd polis reser sig. Går fram och försöker skaka hand med Mannen som fortfarande har handfängsel på sig. I ett hörn sitter ytterligare en man (med bakåtslickat hår).

POLISINTENDENEN

Polisintendent X. /till P1/ Ta bort dem.

Handfångslen låses upp. Mannen gnider handlederna.

MANNEN

Vad gör jag här? Jag kräver att ni ger mig en godtagbar förklaring!

POLISINTENDENEN

Jag tror säkert att ni förstår.

MANNEN

Jag förstår ingenting

Polis 2 trycker ner mannen i en besökstol.

POLISINTENDENEN

Vill ni ha någonting att dricka?

Polis 1 håller upp ett glas från en karaff.

POLIS 1

Går det bra med vatten?

Polis 1 trycker fast det överfulla glaset mellan mannens händer. Poliserna betraktar under förvåntansfull tystnad Mannen, som till slut dricker. Polis 1 tar glaset.

POLISINTENDENTEN

Var så god och sitt.

Polis 1 ett ger intendenten det papper med anteckningarna. Intendenten läser och muttrar gillande. Plötslig blir han tyst, ger P1 papperet och närmar sig Mannen, som gör en ansats av att försvara sig. Intendenten höjer ett varnande finger.

Sedan knäpper han långsamt upp de översta knapparna i mannens brungrå cardigan och för ena hälften åt sidan så att en litet märke blir synligt på bröstfickan.

Intendenten sticker in handen i bröstfickan och håller triumferade ut den så mycket tyget medger. Polis 1 och 2 ser generade ut.

POLISINTENDENTEN

Och vad har vi här?

POLIS 1

Simborgarmärket ... 200 meter

POLISINTENDENTEN

Det står det ingenting om i rapporten!

POLIS 2

Vi ...

POLIS 1

Bläcket i reservoarpennan ...

POLISINTENDENTEN

Bortförklaringar kan vi ta sedan. Skriv in "Simborgarmärket" i rapporten! Vi kan inte slarva i ett fall som det här!

Polis 2 lägger simborgarmärket på "bevisbordet". Intendenten sätter sig bakom sitt skrivbord. Låter händernas fingertoppar vila mot varandra. Polis 1 skakar pennan, skriver sen febrilt.

POLISINTENDENTEN

Ni förstår, just nu, är det inte ett händelseförlopp som ska kartläggas här. Vad ni har gjort. Eller inte gjort. Det vet vi redan. Och vi vet att ni är en mycket hal fisk ...

Mannen i hörnet harklar sig misslynt.

Nej, det finns ett VARFÖR. Oस्थ्यvlar, skåpknoppar, brödrostar ... Varför? Det finns alltid en tillräcklig grund. Annars ... avgrunden. ... eller i varje fall en smutsig källare.

Mannen i hörnet rotar i sin portfölj.

Det är sådant som intresserar oss. (paus) Alltså: Varför går ni omkring med Simborgarmärket ... innanför tröjan? Varför?

Mannen rycker på axlarna
Jag tycker om att ...

POLISINTENDENTEN

Att ... Simma va?

Polisintendenten och P1 och P2 skrattar. Polisintendenten nickar urskuldande mot mannen i hörnet.

Det blir bara så, eller hur? Att man simmar? Eller nånting annat ... Allting hänger ihop eller hur, det ena ger det andra, ni bara går där i solen ... eller om det regnar. /härmar, visslande/ Och ni tänker inte på det ... eller hur!? Det bara blir så. /med plötslig skärpa/ Men VARFÖR var frågan!

Mannen bara stirrar oförstående.

Varför ... egentligen!

Mannen kan inte få fram ett ord.

POLISINTENDENTEN

SVARA!

MANNEN

Det är *mitt* liv!

Mannen är på väg att resa sig. P2 trycker ner honom i stolen.

POLISINTENDENTEN

Om det är så ni vill ha det ...

Intendenten drar ut en låda, tar fram en mapp som han daskar i skrivbordet.

POLISINTENDENTEN

... då får vi tala om Arvika!

Mannen rycker till. Försöker knäppa sin cardigan.

POLISINTENDENTEN

Hur kommer det sig att ni darrar på handen?

MANNEN

Jag vill ha en advokat! Var är min advokat?

POLISINTENDENTEN

Han sitter där!

Mannen vänder sig i stolen och betraktar den kostymklädde mannen i hörnet. Den kostymklädde ler inställsamt och uppmuntrande.

MANNEN

Hjälp mig då! /ingen reaktion i hörnet/
Varför säger han ingenting?

POLISINTENDENTEN

Tystnadsplikt!
Var var vi? Arvika! I det fagra Värmeland! Minns ni?

MANNEN

Arvika ... Arvika?

Intendenten öppnar mappen, bläddrar snabbt, läser ...

POLISINTENDENTEN

Fredagen den 30 september reste objektet klockan 08.32 till Arvika. Objektet tog in på Comfort Hotel Bristol i Arvika klockan 13.42. Avresa skedde påföljande dag kl 10.38 med byte i Karlstad.

Intendenten ser mot mannen och häver sig framåt med knogarna på skrivbordet.

POLISINTENDENTEN

VI vet allt om er! Men frågan är fortfarande VARFÖR?!

MANNEN

Jag skulle träffa en kvinna!

POLISINTENDENTEN

En kvinna? Schercher la famm ... eller hur?

Alla skrattar, mannen i kostymen drar på munnen.

POLISINTENDENTEN

Men?

MANNEN

Hon var inte där

POLISINTENDENTEN

Var inte där? Hör ni inte hur det låter: "Hon var inte där." /frasen upprepas i olika tonlägen/
Allt ni säger är bara så luddigt! - Och var var hon då? Den där kvinnan...

Intendenten sjunker åter ner på stolen.

MANNEN

Hon ... jag vet inte

POLISINTENDENTEN

Men *vi* vet var den där kvinnan befann sig.

MANNEN

Vardå?

POLISINTENDENTEN

I Karlstad naturligtvis. /paus/ Ni vet tydligen ingenting. Egendomligt. Men *vi* vet.

MANNEN

Karlstad? Vad gjorde hon där?

POLISINTENDENTEN

Bry er inte om det! Hon var inte i Arvika, eller hur?

MANNEN

Nej.

POLISINTENDENTEN

Hon föredrog tydligen att befinna sig på annan ort just då. Vad ska vi dra för slutsats av det?

Mannen tiger, förkrossad. Polis 1 kommer fram.

POLIS 1

Och ni förstår fortfarande ingenting?

MANNEN

Jag vill gå hem nu?

Polis 2 kommer fram och talar i örat på Mannen.

POLIS 2

Otacksamma människa!

MANNEN

Jag förstår inte ...

POLISINTENDENTEN

Ni förstår nog. Vi vet saker om er. Vi har jobbat! Och ni är bortom allt rimligt tvivel en helt vanlig jävla nolla!

Missnöjda harklingar från den kostymklädde i hörnet.

Men på samma gång: Kanske den slugaste brottsling som suttit i den där stolen och blånekat till allt. /paus/ Det är något i allt detta som stämmer bara alltför väl. Eller hur?

POLIS 1

I de lugnaste vatten ...

MANNEN

Jag är bara ...

POLIS 1

Ut med det! Vad är det ni är?!

MANNEN

... ingenting.

Poliserna nickar. De ser på varandra i tyst samförstånd.

POLISINTENDENTEN

Ni sa det själv. (paus) Och trots detta ... Trots detta – eller ska vi säga tack vare? – har ni fått vara med om något som endast ett litet, litet fåtal kan få vara med om

POLIS 1

Att bli tagen till polisförhör

POLIS 2

Att bli registrerad, avlyssnad, skuggad dag och natt. /paus/ Att bli ... *sedd!*

POLISINTENDENTEN

Varje människas högsta dröm

POLIS 1

Polisens resurser är små ... mycket små.

Intendenten reser sig.

POLISINTENDENTEN

Ni tillhör de utvalda.

P1 vid fönstret, ser ner på gatan

POLIS 1

För oss andra, för alla oss andra, återstår bara att fortsätta som förut.

Där nere ser man människor gå på trottoarerna, bilar som kör fram och tillbaka

POLIS 2

Ensamma, sedda av ingen!

POLIS 1

Klistra in våra undermåliga foton i albumet.

POLIS 2

Fira varandras namnsdagar i radio.

POLIS 1

Anmäla oss som statister i filmen om våra egna liv.

POLISINTENDENTEN

Men du. För dig blev det annorlunda. /paus/ Jag säger du. Du har begått Det Perfekta Brottet.

Mannen reser sig och står där som ett fån. Intendenten rycker impulsivt upp en bukett halvvisna tulpaner ur en vas på skrivbordet och räcker dem till Mannen.

POLISINTENDENTEN

Försvinn!

Scen 4: Utanför polisstationen

Utanför polisstationen. Mannen kommer ut. Stannar på trottoaren under en gatlykta. Ser sig om. Tittar på blommorna han håller i handen. Längre ner på gatan står en bil med motorn igång. Mannen går, bilen följer efter. Mannen stannar och ser att bilen också stannar. Han ler. Börjar gå igen. Bilen följer efter. Mannen rätar på ryggen och går med lätta steg.